Notatki z AiSD. Nr 10.

8 kwietnia 2020

SORTOWANIE

HUWr. II rok informatyki. Opracował: Krzysztof Loryś

Na dzisiejszym wykładzie poznamy algorytmy, sortujące w czasie niższym niż wynika to z dolnego ograniczenia poznanego na poprzednim wykładzie. Jest to możliwe z dwóch powodów. Po pierwsze algorytmy te zakładają pewne ograniczenia na postać danych, a po drugie wykonują one na sortowanych elementach operacje inne niż porównania.

1 Counting Sort

Postać danych: ciąg A[1..n] liczb całkowitych z przedziału $\langle 1, k \rangle$.

IDEA: $\forall_{x \in A[1..n]}$ obliczyć liczbę $c[x] = |\{y : y \in A[1..n] \& y \le x\}|$.

```
\begin{array}{|c|c|c|c|c|} \textbf{procedure } Counting - Sort(A[1..n], k, \textbf{var } B[1..n]) \\ \textbf{for } i \leftarrow 1 \textbf{ to } k \textbf{ do } c[i] \leftarrow 0 \\ \textbf{for } j \leftarrow 1 \textbf{ to } n \textbf{ do } c[A[j]] \leftarrow c[A[j]] + 1 \\ \textbf{for } i \leftarrow 2 \textbf{ to } k \textbf{ do } c[i] \leftarrow c[i] + c[i-1] \\ \textbf{for } j \leftarrow n \textbf{ downto } 1 \textbf{ do } B[c[A[j]]] \leftarrow A[j] \\ c[A[j]] \leftarrow c[A[j]] - 1 \end{array}
```

UWAGA: W oczywisty sposób powyższa procedura może być zmodyfikowana do sortowania rekordów, w których klucz A[j] jest jednym z wielu pól.

Definicja 1 Metodę sortowania nazywamy stabilną, jeśli w ciągu wyjściowym elementy o tej samej wartości klucza pozostają w takim samym porządku względem siebie w jakim znajdowały się w ciągu wejściowym.

Fakt 1 Counting - sort jest metoda stabilna.

Koszt: $\Theta(n+k)$.

2 Sortowanie kubełkowe (bucket sort).

Postać danych: Ciąg A[1..n] liczb rzeczywistych z przedziału (0,1) wygenerowany przez generator liczb losowych o rozkładzie jednostajnym.

IDEA: Podzielić przedział (0,1) na n odcinków ("kubełków") jednakowej długości; umieścić liczby w odpowiadających im kubełkach; posortować poszczególne kubełki; połączyć kubełki.

```
\begin{array}{l} \textbf{procedure} \ bucket - sort(A[1..n]) \\ \textbf{for} \ i \leftarrow 0 \ \textbf{to} \ n-1 \ \textbf{do} \ B[i] \leftarrow \emptyset \\ \textbf{for} \ i \leftarrow 1 \ \textbf{to} \ n \ \textbf{do} \ \text{dolącz} \ A[i] \ \textbf{do listy} \ B[\lfloor nA[i] \rfloor] \\ \textbf{for} \ i \leftarrow 0 \ \textbf{to} \ n-1 \ \textbf{do} \ \text{posortuj} \ \textbf{procedurą} \ select - sort \ listę \ B[i] \\ \textbf{połącz} \ listy \ B[0], B[1], \dots, B[n-1] \end{array}
```

Koszt: Oczekiwany czas działania: $\Theta(n)$.

UZASADNIENIE: Niech Y będzie zmienną losową równą liczbie porównań wykonanych podczas sortowania kubełków. Mamy

$$Y = Y_1 + \ldots + Y_n,$$

gdzie Y_i jest zmienną losową równą liczbie porównań wykonanych podczas sortowania i-tego kubełka. Z liniowości wartości oczekiwanej mamy

$$E[Y] = \sum_{i=1}^{n} E[Y_i].$$

Niech X_i będzie zmienną losową równą liczbie elementów w i-tym kubełku. Oczywiście X_i ma rozkład dwumianowy, w którym prawdopodobieństwo sukcesu wynosi 1/n. Ponieważ do sortowania kubełków stosujemy select-sort, mamy $Y_i = X_i^2$. Stąd wystarczy teraz oszacować $E[X_i^2]$.

3 Sortowanie leksykograficzne ciągów jednakowej długości (radix sort).

Porządek leksykograficzny na ciągach skończonej długości definiujemy w sposób analogiczny do porządku leksykograficznego na słowach.

Definicja 2 Niech Σ - zbiór uporządkowany liniowo oraz $s_1, \ldots, s_p, t_1, \ldots, t_q \in \Sigma$.

$$(s_1, \dots, s_p) \leq (t_1, \dots, t_q) \quad \stackrel{df}{\Longleftrightarrow} \quad (1) \quad \exists_{1 \leq j \leq \min(p,q)} \ s_j < t_j \ \& \ \forall_{i < j} \ s_i = t_i$$

$$albo$$

$$(2) \quad p \leq q \ \& \ \forall_{1 \leq i \leq p} \ s_i = t_i.$$

Innymi słowy, ciąg S jest wcześniejszy leksykograficznie niż ciąg T, jeśli S jest właściwym prefiksem T albo, w przeciwnym wypadku, gdy na pierwszej różniącej się pozycji S ma wcześniejszy (w Σ) element niż T.

Postać danych: A_1,\ldots,A_n - ciągi elementów z $\Sigma=\{0,1,\ldots,k-1\}$ o długości d.

 $egin{aligned} \mathbf{procedure} \ radix - sort(A_1,..,A_n) \ \mathbf{for} \ i \leftarrow d \ \mathbf{downto} \ 1 \ \mathbf{do} \ \mathbf{metodq} \ \mathrm{stabilnq} \ \mathrm{posortuj} \ \mathrm{ciqgi} \ \mathrm{wg} \ i\mathbf{-} \mathrm{tego} \ \mathrm{elementu} \end{aligned}$

Koszt: Jeśli w procedurze Radix-sort zastosujemy counting-sort, to jej koszt wyniesie O((n+k)d). Jest to koszt liniowy, gdy k=O(n).

4 Sortowanie leksykograficzne ciągów niejednakowej długości.

Postać danych: A_1,\ldots,A_n ciągi elementów z $\Sigma=\{0,1,\ldots,k-1\}.$

Niech l_i oznacza długość A_i , a $l_{max} = \max\{l_i : i = 1, ..., n\}$.

4.1 Pierwszy sposób

IDEA: Uzupełnić ciągi specjalnym elementem (mniejszym od każdego elementu z Σ), tak by miały jednakową długość i zastosować algorytm z poprzedniego punktu.

Koszt: $\Theta((n+k) \cdot l_{max})$.

UWAGA: Jest to metoda nieefektywna, gdy ciągów długich jest niewiele.

4.2 Drugi sposób

Chcemy opracować metodę sortującą w czasie liniowym względem rozmiaru danych, który jest równy $l_{total} = \sum_{i=1}^{n} l_{i}$.

IDEA:

for $i \leftarrow l_{max}$ downto 1 do

metodą stabilną posortuj ciągi o długości $\geq i$ wg *i*-tej składowej

ALGORYTM:

```
1. Utwórz listy niepustekubelki[l] (l=1,..,l_{max}) takie, że
        • x \in niepustekubelki[l] iff x jest l—tą składową jakiegoś ciągu A_i.
        ullet niepustekubelki[l] jest uporządkowana niemalejąco.
2. Utwórz listy ciagi[l] (l = 1, ..., l_{max}) takie, że ciagi[l] zawiera
    wszystkie ciągi A_i o długości l.
3. kolslów \leftarrow \emptyset
     for j \leftarrow 0 to k-1 do q[j] \leftarrow \emptyset
     for l \leftarrow l_{max} downto 1 do
        kolsl\'ow \leftarrow concat(ciagi[l], kolsl\'ow)
         while kolslów \neq \emptyset do
             Y \leftarrow \mathsf{pierwszy} \ \mathsf{ciag} \ \mathsf{z} \ kolslów
             kolslów \leftarrow kolslów \setminus \{Y\}
             a \leftarrow l-ta składowa ciągu Y
             q[a] \leftarrow concat(q[a], \{Y\})
         for each j \leftarrow niepustekubelki[l] do
             kolslów \leftarrow concat(kolslów, q[j])
             q[j] \leftarrow \emptyset
```

Operacja $concat(K_1, K_2)$ dołącza kolejkę K_2 do końca kolejki K_1 .

Twierdzenie 1 Powyższy algorytm można zaimplementować tak, by działał w czasie $O(k + l_{total})$.

UZASADNIENIE:

Jedynym niezupełnie trywialnym krokiem jest krok 1, w którym tworzone są listy niepustekubelki:

- tworzymy w czasie $O(l_{total})$ ciąg P zawierający wszystkie pary $\langle l, a \rangle$, takie, że a jest l-tą składową jakiegoś A_i ;
- sortujemy leksykograficznie w czasie $O(k + l_{total})$ ciąg P;
- przeglądając P z lewa na prawo tworzymy $O(l_{total})$ listy niepustekubelki.

Krok 2 wymaga czasu $O(l_{total})$.

Aby oszacować czas wykonania kroku 3, oszacujemy czas wykonania dwóch jego pętli wewnętrznych:

- Wewnętrzna pętla while działa w czasie proporcjonalnym do sumarycznej (po wszystkich iteracjach pętli zewnętrznej) długości kolejek kolslw. Ponieważ w l-tej iteracji kolslw ma długość równą liczbie ciągów co najmniej l-elementowych, więc koszt while jest $O(l_{total})$.
- Wewnętrzna pętla for działa w czasie proporcjonalnym do sumarycznej (po wszystkich iteracjach pętli zewnętrznej) długości list niepustekubelki. Ponieważ w każdej iteracji niepustekubelki jest nie dłuższa od kolslw, czas pętli for jest również $O(l_{total})$.

4.3 Przykład zastosowania

PROBLEM:

Dane: T_1, T_2 - drzewa o ustalonych korzeniach, Zadanie: sprawdzić, czy T_1 i T_2 są izomorficzne.

IDEA: Wędrując przez wszystkie poziomy (począwszy od najniższego) sprawdzamy, czy na każdym poziomie obydwa drzewa zawierają taką samą liczbę wierzchołków tego samego typu (wierzchołki będą tego samego typu, jeśli poddrzewa w nich zakorzenione będą izomorficzne).

ALGORYTM:

Bez zmniejszenia ogólności możemy założyć, że obydwa drzewa mają tę samą:

- wysokość,
- liczbę liści na każdym poziomie.
 - $1. \ \forall_{v \ \ | \mathsf{ii\acute{s}\acute{c}} \ \mathsf{w} \ T_i} \ kod(v) \leftarrow 0$
 - 2. for $j \leftarrow depth(T_1)$ downto 1 do
 - 3. $S_i \leftarrow \mathsf{zbi\acute{o}r}$ wierzchołków T_i z poziomu j nie będących liśćmi
 - 4. $\forall_{v \in S_i} \ key(v) \leftarrow \mathsf{wektor} \ \langle i_1, \dots, i_k \rangle$, taki że

$$\begin{array}{lll} -& i_1 \leq i_2 \leq \ldots \leq i_k \\ -& v \text{ ma } k \text{ syn\'ow } u_1, \ldots, u_k \text{ } \text{ } \text{ } i \text{ } i_l = kod(u_l) \end{array}$$

- 5. $L_i \leftarrow$ lista wierzchołków z S_i posortowana leksykograficznie według wartości key
- 6. $L_i' \leftarrow$ otrzymany w ten sposób uporządkowany ciąg wektorów
- 7. if $L_1^{'} \neq L_2^{'}$ then return ("nieizomorficzne")
- 8. $\forall_{v \in L_i} \ kod(v) \leftarrow 1 + rank(key(v), \{key(u) \mid u \in L_i\})$
- 9. Na początek L_i dołącz wszystkie liście z poziomu j drzewa T_i
- 10. return ("izomorficzne")

Twierdzenie 2 Izomorfizm dwóch ukorzenionych drzew o n wierzchołkach może być sprawdzony w czasie O(n).